

[Bertel Dahlgaard.]

højtærede finansminister for nogle måneder siden var så venlig at indbyde mig til at holde et foredrag i Udenrigspolitisk Selskab om Danmarks stilling under Atlantpagten. Jeg gav da en redegørelse for de synspunkter, som jeg på det område repræsenterer. Jeg ved ikke, om den højtærede finansminister virkelig mener, at han udfra de synspunkter, jeg der fremsatte, kan tillade sig at mene, at disse synspunkter er begrundet i hensynet til billig agitation af den ene eller den anden art. Skulle der endelig skiftes ord om dette, kunne der måske være mere grund til at minde om, hvordan den højtærede finansminister, efter at han er indtrådt i denne regering, med henblik på forsvaret for Atlantpagten, med henblik på spørgsmålet om Danmarks risiko og faren derved, har ændret sine udtalelser ikke så lidt, er blevet, jeg kunne næsten sige mere kongeligsindet end kongen selv — kongen er i denne forbindelse formentlig den højtærede udenrigsminister. Derfor vil jeg sige til de ærede medlemmer, at når vi anser forholdet for at være dette — jeg vil ikke mene, at vi skal ind i en almindelig militærpolitisk diskussion —, men når vi anser forholdet for at være dette med henblik på den solidaritet, den højtærede finansminister taler om, at Danmark indtager den mest risikable stilling indenfor Atlantpagten, er udsat for den største risiko, dersom denne kaprustning fører ud i den store katastrofe, som den højtærede finansminister jo ikke tør benægte muligheden af, mon de ærede medlemmer og den højtærede finansminister så ikke skulle kunne forstå, at når vi har været imod den forøgelse af Danmarks forpligtelser, som er sket, efter at Danmark er gået ind i Atlantpagten, forpligtelser, vi er indgået i langt udover, hvad nogen af de ærede medlemmer havde tænkt sig, dengang vi blev medlem af Atlantpagten, kan vi formentlig ikke have forpligtelse til at stemme for de forøgede udgifter, som dette fører med sig. Enhver må tage sit ansvar, og det må de ærede medlemmer også.

Finansministeren (Thorvald Kristensen): Jeg har ikke bebrejdet det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, at han er gået imod Atlantpagten, men det, der har generet mig, er, at det ærede medlem ved flere lejligheder og repræsentanter for hans parti ved mange lejligheder efter min mening har søgt at opnå agitatoriske fordele ved at fremstille det, som om vi kunne have løst vort sikkerhedsproblem væsentligt billigere,

hvis vi ikke havde været medlemmer af Atlantpagten. Jeg erindrer med stort ubehag en debat, jeg havde med min radikale modkandidat — om jeg husker ret, ved valget i 1950; det er muligt, at det var i 1947. Da sagde min radikale modkandidat: jeg synes, det er udmærket, at de andre har dannet Atlantpagten, det er en betryggelse, men jeg synes, at vi skulle holde os udenfor. Det er dette, jeg kalder billigt, at man finder det rigtigt, at andre danner en sikkerhedsorganisation, som i givet fald også vil komme os tilgode, men at man samtidig beråber sig på det fordelagtige i, at vi står udenfor denne.

Må jeg med hensyn til forsvarsudgifterne sige, at hvis det var lykkedes at få den nordiske forsvarspagt, som det ærede medlem og jeg og det store flertal her i tinget havde håbet på, ville det have betydet en anden løsning af vort sikkerhedsproblem, en løsning, som måske i visse henseender kunne have haft fordele fremfor den, vi nu har fået, men en løsning, som efter alt, hvad man kan dømme, ville have været betydelig dyrere, hvis forsvarsproblemet skulle have været løst blot nogenlunde effektivt; for når man taler om de betydelige udgifter, som vi har til vort forsvar, bør man jo ikke glemme de meget, meget store bidrag til vort forsvarsproblems løsning, som vi får i form af våbenleverancer udefra, netop et eksempel på den solidaritet, som jeg nævnte før. Det er jo almindeligt bekendt, at i den 3 års periode, for hvilken vore forsvarsudgifter er anslået til 2 650 mill. kr., baseret på prisniveauet fra oktober i fjor, kan vi vente at få våbenleverancer til omkring 2 400 mill. kr., næsten et lige så stort beløb. Det er ganske klart, at skulle vi have foretaget en udbygning af vort forsvar ved egne kræfter, sådan at det blot tilnærmelsesvis løste opgaverne, således som de nu bliver løst, ville det ganske anderledes have været at mærke for den danske skatteyder.

Hvad angår det sidst af det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard fremførte, beder jeg om at blive fri for generelt holdte anklager, jeg beder om konkrete eksempler på, at jeg har fremført ændrede anskuelser om Atlantpagten eller udenrigspolitikken efter at være indtrådt i den nuværende regering.

(Kort bemærkning).

Bertel Dahlgaard: Jeg har ikke noget referat med mig af den højtærede finansministers taler gennem tiden, men jeg tør henvise den højtærede finansminister til at